

Schilderie af Kjøbenhavn.

—•••••—
Sextende Aargang. No. 77.

Udgivet, redigeret og forlagte af S. Solbitt.

Forsendes, i Folge Kongel. allernaadigst Lillabesse, med Brevpøsterne.

Esverdagen den 25 September 1819.

D g s a a ?

En Legend e,

oversat efter J. F. Castellis Original
i Abendzeitung Nr. 93, 19 April 1819.

Ynglingen:

Erværbige Herre! I har i mit Hjem
kjennt mig, da jeg var ganske liden.
Paa Marken jeg dengang tilbragte Tidens
bag min Faders Hjerder og vogtende dem.
Det er, Gud være lovet! forbi,
og nu er det først, at jeg føler mig fri.
En Herre, ligesaa mægtig som god,
den fattige Dreng opdrage lod.
Saaledes det blev da omsider mig ter,
nu her at studere Lov og Ret,
dybt ned til Visdommens Udspring gaar
og altid dybere skrider....

Den hellige Philippus Hert:
Dg saa?

Ynglingen:

Seg vil al Iver og Flid anvende.

for mine Studier snart at fuldende,
tilsidst da Doctorhatten faae
og offentlig disputere...

Philippus:

Dg saa?

Ynglingen:

Jeg derpaa fører forvirrede Sager,
men vinder dem alle. Enhver mig modtager
med Glæde til Forsvar, naar Kundskab, Flid,
Beltalenhed, Skarpsind og redelig Tid
i Skrænkerne med mig som Genier gaar.
Man leder mig op, man beder....

Philippus:

Dg saa?

Ynglingen:

Saa fejrer fremdeles jeg, Themis huld,
forhverver mig Hæder, fortjener mig Guld.
Snart hoiest blandt Statens Mænd jeg skal staa,
til vigtigste Embeder kaldet....

Philippus:

Dg saa?

Ynglingen:

Saa.. saa.. nu vel! med Betsignelser lønnes

vist os, hvorledes Næringsløshed tiltager, hvorledes alle, lige fra Arbeidskarlen indtil Grosserereren klager over Tiderne, naar Pakhusene ere lukkede, Contoirerne uden Forretninger og Skibens afskiede. Den i uvære Tider avlede Tanke, at kun den, der faaer Byg, Ijer Stø eller garver Læder, er et productivt Lem af Staten, den viser sig alt mere og mere at være falsk. Enhver, der sætter andre Mennesker i Arbejde, og ved Arbejde forskaffer dem Ophold, det være nu, at der Middel, han betjener sig af hertil, er materielt eller intellektuelt, han er et nyttigt Medlem. Om der end aldrig høves Overflod af Handelen, i det Store eller i det Smaa, saa er det allerede nok, at Mennesker leve og sysselsættes derved.

Judenlandske Efterretninger.

Professor og Ridder Thorwaldsen kan nu hver Dag ventes her til Kjøbenhavn, efter en Fraværelse af fire og tyve Aar. Det var 1794, i en Alder af 22 Aar, at han, efter at have vundet den store Guldmedaille i Billedhuggerie, ved Konfakademiet i Kjøbenhavn, reiste til Italien, hvor han opholdt sig lige indtil nu, og arbejdede med overordentlig Dømmelse. I Rom er han almindelig bekendt under Benævnelsen il cavaliere Alberto (Vertel) scultore danese, og kappes med den store Canova om Forrangen. Til hans berømteste Værker høre hans Niobe, og Alexanders Triumphtog en Vasrelief, hvilket sidst han forfærdigede for Napoleon. Han giftede sig for ikke længe siden med en engelsk Dame. I Mæret 1810 benaadede Hs. Majestæt ham med Ridderkorset af Dannebrogordenens 4de Klasse.

I H. H. Hr. Biskop Munkers Antiquitets-samling findes især to mærkelige Stykker, som han har beskrevet i sine i Mæret 1816 udkomne antiquariske Afhandlinger. Det ene er en ortesidig Segtring: Edelsteen, paa hvilken der er udgraveret et Anker i Midten af to Fiske, omkring hvilke de græske Bogstaver IHCOT staae. Hs. Høiarbejdighed havde faaet den foræret af sin i Mæret 1809 afdøde Ven Zæga i Rom, hvorhen den synes at være kommen fra Grækenland eller Orienten. Fra Bogstavernes Form og Gravering er

Skønhed statter han til en Alder af 4 til 500 Aar efter Christi Fødsel. Det andet Stykke er et Blysegl, som paa den ene Side forestiller den helige Maria med Jesusbarnet paa Armen imellem to Kors; paa den anden Side sees man, under et Kors, Bogstaverne $\text{VICTORIS EPISCOPI CARTAG.$ Gulden er tiensynligen af den Victor, som i den første Halvdeel af det 7de Aarhundrede beklædede Biskopsværdigheden i Carthago, og hvad der ser høier dens Værd er, at hvor mange Blysegl man end har fra Orientens og Occidentens Biskopper og Menigheder, var dog et saadant fra en Biskop af Carthago hidtil ubekjendt.

Som en Mærkværdighed har i et af Skibberiets foregaaende Numere været anmærket, at i Holland blomstrede Frukt-Træerne paa ny. Det samme er Tilfældet med et Blommetræ, som staaer i Hr. Ijenkrammer J. Winslows Gaard, No. 8 paa Vestergaden, her i Staden. Træet har baade faaet nye Blade og Blomster.

I Gaar solgtes ved Auction paa Børsen Bankheftelsen i Gaarden No. 173 i Vredgaden, for 1470 Rbdlr. S., a 6½ PC. aarlig Rente, med de reelle Rettigheder, hvorved Banken har cederet samme til Gaardens daværende Eier, hvilken Rettighed bestaaer (see det Rgl. aabne Brev af 6 April 1818) deri, at alle de, hvis Hefstelse til Banken beløbe til 100 Rbdlr. og derover, ere Interessenter i samme, for 139 Rbdlr. Sedler pr. 100 Rbdlr. Solv, foruden 6 PC. Omkostninger.

Af de i For sidste Fjirlinger solgte i Forsdags de endnu levende, Abraham, den Ældste, og Carl Frederik, den Yngste, eet Aar. De ere begge ved god Hilsen og trives vel. Det er en stor Sjældenhed, at Fjirlinger blive i Live.

I Slagelse Avis af 21de d. M. læses følgende under Overskriften Indsendt: "Siden den 9de Juli 1817, da enhver Jordbruger især, ved en kongelig Forordning blev tilpligtet, at holde sine Kreaturer paa sit Eget, og da det ligeledes blev enhver især tilladt at optage fremmede Kreaturer, hvad enten dennes Lod er indhegnet eller ikke, lige siden den Tid, ere mange Landmænd af den Formening, at alt Hegn er overflødig; og man sees derfor, i de sidste treende Aar, lidet eller intet nyt Hegn opført, men vel paa mange Sted-